

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ:
MOLNÁR JENŐ

Budapest, 1926. december 12. 27. (3041.) szám Ötvenkilencedik évfolyam

Választás után

Beiflen: Has, — alkoss, gyarapíts!

Ára: 5000 korona

EGY KIS VÁLASZTÁSI MATEMATIKA

Akinek 4 van

Akinek 2 van

Ahinek 1 van

Akinek 1 sincs

Borsszem Jankó a színházban

A fírháng mögött

LABASS JUCI a Chopin előadásán arra a kérdésünkre: örül-e, hogy Csor-tossal játszhat, azt felelte, hogy szívesebben venné, ha nem egy Csor-tos lenne a par'nere, hanem egy — *Hegedüs.*

★

BILLER IREN a „Bob herceg”-ben Fedák régi sikerével vette fel a versenyt. Ez a merészség nem mindennapi, ami érthető is, hiszen a játék igazán *bobra* megy.

★

FEDAK SARI a következő verses kábelsürgönyt küldte a pesti *Lokál-Anzei-ger*-nek: Mária román királyné hozzám képest egy Biller. — Hasravágódott előttem a Miller. — Millerről jut eszembe Molnár, — vajjon a Lili most hol jár? — Tibornak azt mondtam: „Tinó, — tanulj, hogy te légy Valentinól!” — Coolidge elnök ezt izeni háza: — Éljen a száraz Amerika és a kedves Zsazsa!

★

JOSEPHINE BAKER, a híres néger táncprimadonna azt a véstíjósloán sötét kijelentést tette, hogy szívesen becsület-szavára 500 dollárt enged a föllépti díjából, ha *Bús-Feketét* adják melléje.

A TEMPÓ

Egy öreg naiva tanácsot kért a napokban egy férfikollégájától:
— Mondd kérlek, nem gondolnád, hogy szép lassacskán vonuljak vissza a naiva szerepkörtől?
— Szaladni nem tudsz? — felelt kérdéssel a színész.

HA BAKER ITT LESZ...

Josephine Baker, a szívesen tánc-fenomen nemsokára Pesten lesz. Biztos, hogy az éjszakai aranyifjak kórusban fogják majd kiáltani:
— Pincér, egy feketét!

A KORMANYPARTI KLUBBAN

— Kép a közeljövőből —

Titkár: Mi tetszik?
Választó: Egységspárti igazolványt kérek.
Titkár: És minek kell az?
Választó: Protekciónak. Be akarok jutni alkalmazottnak egy ellenzéki pártirodába.

METAMORFÓZIS

— Tudod, hogy lesz a poloskából cse-rebogár?
— Hát lehet?
— Persze. Ha két pesti partáj egymás lakásába költözik és kicseréli a házi-állatkát.

A Borsszem Jankó legközelebbi, karácsonyi száma december 21-én, kedden jelenik meg.

ÉJFÉL UTAN

— Hány óra van? — riad fel a feleség, aki éjfélig nem győzte várni a „bánkettező” férjét, mikor ez belép a hálószobába.
— Egy! — felel a férj.
Ebben a pillanatban hármat üt az óra. A férj rosszalóan szól oda az órának:
— Jó, jó, tudom, hogy egy van, nem kell, hogy háromszor ismételd!

CSELÉDTARTAS

— Hány cselédek van állandóan?
— Kettő.
— Az egyik, aki megy, a másik, aki jön.

VAGY UGY?

— A maga felesége nagyon katonás asszony.
— Micsoda tuzlás ez?... Az az egy hadnagy!...

AZ ORCZY-KÁVÉHAZBAN

— Figyelmeztetem, Schwartz, ha hami-sán játszik, én pofonvágom.
— Gilt! De aztán tovább játszunk.

NAGYZOLAS

— Hallotta? A Spitzernét elütötte egy hercegi autó.
— Mindig ez a nagyizolás! Mintha egy villamoskocsi nem is tette volna meg!

BE VAN BIZTOSITVA

— Mondja, meg tudna maga bocsátani a feleségének, ha rájönne, hogy meg-csalja?
— Ilyesmitől nekem nem kell félni. Az én feleségem nagyon ügyes asszony.

VIGSZINHÁZ

Minden este

A Noszty-fiu esete Tóth Marival

Sorozatos siker!

FAJVÉDŐ-
KESERGES

— Ez a Bethlen István valóságos színházat csinál a politikából, akárcsak Hevesi Sándor a Nemzetiben.

— No ezt igazán nem értem.

— Pedig úgy van. Hevesi misztériumot csinált „Az ember tragédiájá”-ból, Bethlen pedig minisztériumot csinált a magyar ember tragédiájából.

LENDVAI-LEHNER
ZSIDÓ KORTESE

Kedves Borsszém Jankó! A „babérkoszorú” Lendvai-Lehnernek Cegléden zsidó kortese is volt. Választán után megkérdeztem tőle, hogyan vállalkozhatott ilyen szerepre? Az antiszemita hordópolitikus szemita fégyverhordója sunyi mosolylyal válaszolt:

— Tetszik tudni, csak el akartam trélizni ezt a köser göjt.

A KIS OKOS

— Mondd, Pistike, hány éves az, aki 1877-ben született?

— Az attól függ, bácsi kérem, hogy férfi-e, vagy nő az illető?

TESSÉK MEGGYÖZÖDNI RÓLA!

Kedves Borsszém Jankó! Egy vándor-menaszéria járt nálunk a napokban. A legfőbb látványosság egy királytigris volt, akit úgy hirdetett a tulajdonos, hogy négy méter hosszú és 230 kilogramot nyom. Pollák ur megnézi a királytigrist, aztán méltatlankodva mondja a menaszériásnak:

— Ez a tigris nem négy méter hosszú és nem nyom 230 kilót.

— Ugy? — feleli a tulajdonos nevetve. — Itt van a méter, bent áll egy mérleg, itt van a ketrec kulcsa; — tessék kérem személyesen lemérni és meggyőződni róla.

ALKOTMANYOS MÉRTÉKKEL

— Mi a különbség a hivatalos és a nemhivatalos egységspárti jelölt között? — Becsülöm vagy ötszázmillióra.

MAGYAR SZINPADI SZERZŐK

II.

MOLNÁR FERENC

Igy jut egy író csupa **játék**-ból — **kastély**-hoz.

Dorogi rigmus

— Fújják: a szocialisták —

Nem messze van ide Dorog,
Ott a voks nem nekünk forog.

AKI NEM VÁCRA VALÓ

— Ugy látszik, Andrásyt Vácra felültették a kortesei.

— No hallja, olyan nagyurat, mint Andrásy, csak nem fognak Vácott leültetni!

AZ ADOTT SZÓ

— Lézenghy ur, ön azt izente az inasommal, hogy félévig egy veszekedett koronát se fizet a ruhákért.

— Legyen nyugodt, Kecskés ur, meglátja, most megtartom a szavamat.

Korunk hőse

(SZIN: Lipótvárosi estély. SZEREP-
LÖK: Bárók, bankárok, nehéz pénzemberek, könnyű pénzszonyok, zsufiuk, zsidók és egyéb kormányfótanácsosok.
IDŐ: Ma.)

EGYIK VENDEG: Hát mondhatom ez a Jan Kiepura fenomenális.

AZ ISMERETLEN UR: Valóban, én is többször tettem rá és mindig bejött. Ilyen nagyszerű kancát már rég nem produkált a magyar lótenyésztés. (Általános megbotránkozás.)

MASIK UR (hogy tussolja az általános blamázt, gyorsan más témára tér): Tegnap láttam a Heifetz Jashát...

EGY BANKARNÉ: Igazán? Mondja, mi igaz abból a Lábass-pletykából?

AZ ISMERETLEN UR: Nem lábas az, kezit csokolom, hanem fazék. Husos fazék a javából. Mert, hogy ez a Heifetz vagy mifene nevű izraelita odakerül a husosfazék mellé, az egyszer biztos.

TÖBBEN: Miféle husosfazék mellé?

AZ ISMERETLEN UR: Hát a felsőházba. Akármit is beszél az Eokhardt, bejű az a kiváló rabbi. Mondják, hogy én mondtam. (Általános összenézés.)

EGY BANKAR (blama-elosztás céljából hirtelen közbevágva): Mit szólnak a Boselhez? Így lekrahholni még embert nem láttam. Pedig milyen kiváló egyéniség!

AZ ISMERETLEN UR: Kiváló? A legjobb futballista, akit életemben láttam. (Általános megrökönyödés.)

EGY KORMÁNYFÖTANACOSNÉ: Mondják, igaz, ami az Intim Pistában áll, hogy olyan nagy rajongásnak örvend a Titkos?

AZ ISMERETLEN UR: Egy szó sem igaz kérem belőle. Kizárólag az általános örvend nagy rajongásnak mindenfelé. És ez helyes is. Ebben az országban csak az általános választójog hozhatja meg a boldogságot, de titkos nélkül. (Általános megdermedés.)

TÖBBEN: Ki ez a marha, aki mindenbe belekotyog valami hülyeséget?

A HAZIGAZDA (sugva): Pszt! Ez Bivalyaszád egyhangulag megválasztott új képviselője. (H-sz.)

A VASUTAS VALLOMASA

— Nem is képzei, Lilitke, mennyit szenvedek magáért. A szolgálaton kívüli időben majd megszokad a szívem.

A JOCKEY-KLUBBAN

— Jaj, lolyton láj a fejem!
— Na hallod!... Hát semmit se csináljon az a fej?

Heltai Jenő meséiből

AZ ARANYSZIGET

Az aranysziget a boldogság szigete volt. A végtelen tenger közepén feküdt, senkisémet tudta egész bizonyossággal, hogy hol, de mindenki feléje igyekezett. A nagy hajók és a kis csónakok, a gazdag bankárok és a szegény szerelmeseik. De soha senki sem tudta meg, hogy sikerült-e valakinek a boldogság szigetét megtalálnia. Ez sem volt meglepő, mert hiszen természetes, hogy a boldog ember mindenkiről megfélemedezik.

Egyszer egy kalandos ember vetődött a boldogság szigetére. Tejjel és mézzel folyó patakokat remélt itt, buján illatozó virágokat és az örök szerelem kéjét. Ahelyett kopasz sziklákat látott és holttesteket, amelyek az út mentén feküdtek. Már-már rémülten menekülni akart, amikor egy sötét barlangból kilépett egy ember.

— Mit keresel itt? — kérdezte sötétben az idegentől.

— A boldogságot, — felelte ez bátran. Erre a másik elkékvült, összeesett és meghalt.

A boldogság szigetén mindig csak egy embert élt. Mert mihelyt új ember vetődött oda, a régibb szigetlakó megpukadt attól a gondolattól, hogy boldogságát valakivel meg kell osztania.

A BÖLCS MORMON

Egy emberséges keresztény, akinek szerfölött sok baja volt a házasságban, sürgősen áttért a mormon hitre és egy helyett tizenkét feleséget vett magának.

— Miért tetted ezt, oh feleségem? — kérdezte tőle valaki. — Minek neked tizenkét feleség, holott az egyre sem tudtál vigyázni és az is megcsalt?

— Épen azért — mondta a bölcs mormon, tizenkét asszony között mégis csak könnyebben akad egy, aki hű marad hozzám.

EMBEREVÖK

A finom lord és ifjú neje, az előkelő lady, Afrika belsejében nászutaztak. Egyszer csak kannitálók támadták rájuk és elfogták őket. James, a finom tord hű öreg szolgája öt perc múlva már nyáron sült. A finom lord és az előkelő lady fagyos nyugalommal nézték, hogyan látnak hozzá a kitünő emberévők a hű James elköltéséhez. Azonban az előkelő lady felsikoltott és elájult. Mikor magához tért, rémülten suttozta:

— Sohasem felejttem el ezt a látványt!
— A szegény James, ugy-e? — mondta a lord érzékenyen.

— Nem... de látta, hogyan ettek? Villát egyáltalán nem használtak és még a ladyk is a szájukba vették a kést.

FRAZISOK

Éjjel a fűszerkereskedésben különös és rejtelmes suttozás hallatszott: a fűszerek, halak, csemegék, gyümölcsök és egyebek a szerelemről beszélgettek.

— Egek, amikor először megláttam!... egy pillanat alatt elvesztettem a fejemet, — mondta a hering.

— Mi ez a búcsuzás fájdalmihoz képest? Mióta egymástól elszakadtunk, borzasztó ür tátong lellem mélyén, — sóhajtott az emmentáli sajt.

— Megcsalt! — zokogott a cukor. — Mikor ezt megtudtam, úgy éreztem magam, mintha darabokra vagdaltak volna.

— Engem is megcsaltak! Pedig csak a jó isten tudja, hogy ragaszkodtam a hűtlenhez, — melázott az enyv.

— Nem tudjátok a módját! A szerelemben lánogni kell és sohasem szabad elaludni, — oktatta őket a gyertya.

— Azután meg ti nem törődtek a csinosossággal. Látjátok, én mindig olyan vagyok, mint ha skatulyából vettek volna ki, — hengegett a konzerv.

A sarokban valaki gunyosan felkacagott. Egy üres hordó.

— Frázisok! — mondta fitymálva. — Egyszer szeretnék olyasvalamit hallani, ami nem kong az ürességtől!

A SZFINKSZ

A szfinksz a meredek szélén feküdt és talalós meséket adott föl az arra járóknak. Aki a talalós mesét nem tudta megfejtetni, azt a szfinksz lerugta a mélységbe.

Az idők folyamán azonban az emberek óvatosak lettek és elkerülték azt az átkozott vidéket, ahol a csodálatos szörnyeteg tanyázott. A szfinksz egyre jobban unta magát és nagyon rosszul esett neki, hogy nincs, aki talalós meséit meghallgassa. Végre, vagy ötven évi tespedés után, fogta magát és talalós meséit beküldte egy szépirodalmi hetilapnak.

A szerkesztői üzenetek között ezt a feleletet kapta:

„Szfinksz. Borzasztó régi dolgok. Mindenki ismeri. Kérünk jobbakat.”

NYILTTÉR

Mint a lapokból értesülök, Önök engem december 8-án egyhangulag képviselőjükké választottak.

Mikor ezuton köszönöm meg a belém helyezett bizalmat, szíves tudomásukra hozom, hogy a legközelebbi vasárnapok egyikén bemutatkozás végett leutazom hű kerületembe.

Dr. KÖVETHY s. k.

A methodisták metódusa

Kedves Borsszem Jankó! Az amerikai methodisták között vajmi kevés vallásos trafikos lehet. Ezt onnan gondolom, mert a methodisták vallási szabályaiban van egy szakasz, egy, hogy úgy mondjam, nemdohányzó szakasz, amely eltiltja a methodista lelkészek konferenciáján. Egy amerikai lapban olvasom, hogy a methodista lelkészek konferenciáján határozati javaslatot fogadtak el, amely szerint azoknak, akik methodista lelkészek akarnak lenni, fogadalmat kell tenniük, hogy a dohányzás mindenféle fajtájától tartózkodni fognak.

Az egyik lelkészjelölt, mikor megkérdezték tőle, érzi-e, hogy le bir majd szokni a dohányzástól, azt felelte:

— Majd megpróbálom.

Bevallom, kissé furcsálom ezt a választ, de nem török pálcát a lelkész felett. Mert a katolikus papokat például az a bizonyos középkori pápa a nősülésről szoktatta le. Igaz, hogy nem tudom mi volt a válaszuk az akkori papoknak, de mindenesetre, úgy érzem, sokkal nehezebb leszokni a — dohányzástól.

Ami azonkívül, ha jól meggondoljuk, sokkal olcsóbb szórakozás is, mint a — nősülés.

VILLÁNYI PEZSGŐ

Központi iroda:

Budapest, V., Béla uca 8.

PESTI UCCANEVEK

Éppen itt az ideje, hogy megváltoztassuk a pesti uccák nevét. Végre is türhetetlen állapot, hogy éppen az uccanevek maradnak el a kortól. Példának okáért ott van a *Bérkocsis-ucca*. Ha már tisztelni akarjuk a mult hagyományait, mért kell éppen a kocsiszt kitüntetni ilyen kegyeletes módon? Nevezzük *Sofför-uccának*, ez modernebb, de ha a régi bérkocsis tónust akarjuk megőrizni, úgy inkább a *Parlament* elnevezés felelne meg.

Ugyanígy helytelen elnevezés a *Tisztviselő-telep* is. Tessék csak őszintén, nyíltan *B-listás telep*-nek, vagy *Repülőtér*-nek titulálni

Az sincs rendjén, hogy az uccák nevét a kémia köréből vegyék. A publikum nem ismerős az elemekkel, pláne kint az uccán. Ott legfeljebb a felelőtlen elemeket ismeri. Ajánlatosnak tartom tehát, hogy a *Salétromot* vakarják le a házak feléről. És hozzá még: *Kis-salétrom* és *Nagy-salétrom!* Ugyan kérem, hát mi közöm nekem ahhoz, hogy az egyik uccában kevesebb a salétrom, mint a másikban? Egyetlen ucca volna jogosult a *Kis* és *Nagy* jelző használatára. És ez a *Dohány-ucca*. *Kis Dohány*, *Nagy Dohány*, — igen, ez legalább tökéletesen kifejezi a mai pénzügyi állapotokat.

Egyébként a jelen gazdasági viszonyait tükröznél vissza a *Légszesz-ucca*, ha sem-

mit mondó neve helyett *Légszesz-uccának* keresztelnék el. A *Lehel-uccát* pedig *Utolsót lehel* uccának.

HAZASSAGKÖZVETÍTÉS

— *De hisz ez a leány, akit maga ajánlt, dadog. Minden szót kétszer mond.*

— *Hát aztán? Azért még nem dadog, csak — szorgalmas.*

DRAGA MULATSÁG

— *Nagy rablók ezek a pesti fogorvosok, uram!*

— *Ugyan miért, bátyám?*

— *Kétszáz ezer koronát kellett hogy fizessenek egynek, amiért a fogamat kihuzta, pedig egy perc alatt megvolt vele. Minálunk a kovács tizezerért egy fél-óráig rángatja.*

SZANÁLÁS UTÁN

— *Mennyiből él maga egy hónapban?*

— *Nem tudom, mert még sohase volt annyim.*

— *Vácon golyóval szavaznak?*

Reb Menáchem Ciceszbeiszer szörnyű átkozódásai

— *Lépjén föl o te feleséged képviselügyelűtnek és o csendürök poroszkojjanak, hod éccaka fölton erüszakoskodik velük!*

— *Rendezzenek o te hajadon lángyod ellen oz orvosok ed hajtóvadászatot!*

— *Ne ledjen teneked oz életbe nadjobb örömed, mint az, hodj oz Eckhardt Tibor oreság nem bekerült o parlamentbe!*

— *Saksupán addig ne menjen o te üzleted, amig o gyüvő porloment eltöröl o nomerosz klauzoszt!*

— *Te rajtad teljesülje mindoz o jókívánság, omivel most o gráf Andrassy Jola oreság a gráf Bethlen miniszterelnük oreságot elhalmoz!*

— *Te rajtad teljesülje mindoz o jókívánság, omivel most o gráf Andrassy Jola oreság a gráf Bethlen miniszterelnük oreságot elhalmoz!*

— *Ledjél te ed közepes bortermelü és a Lendvai-Lehner oreságot neked külljün megvigasztolni o ceglédi bokásért!*

**Neiger
étterme
világhírű**
Budapest, Teréz-körút 4 sz.

Nem akarok képviselő lenni!

— *Egy humorista levele a Szerkesztőhöz —*

Kedves Szerkesztő Ur! Névtelenül írom Önnek ezt a levelet, azonkívül elváltoztatott írással, nehogy véletlenül megismerjen. De ha így is tudná, hogy ki vagyok, kérem, titkolja el a nevemet, mert nem szeretném, ha olvasóközönsége mulatna rajtam. Mert amíg a közönség csak a humoristának nevet, addig nincs semmi baj, de ha a közönség már a humoristán is nevet, akkor az már nagyon szomorú eset.

Hát úgy volt, hogy egy szép napon azt mondom a feleségemnek:

— *Fiam, én fellepek.*

— *Talán valamelyik műkedvelői előadáson? —* kérdezte becses nőm azzal a bizonyos iróniával, amely a humoristák feleségeinek sajátja.

— *Dehogy. Képviselő leszek —* jelenttem ki fölényesen.

Amire ő:

— *Ugyan melyik cégnél?*

Ebből a bevezetésből is látszik, hogy közéleti pályafutásom már az elindulás pillanatában sem kecsegtetett komoly sikerekkel, de azért még tartottam magam.

— *Nézd fiam, —* mondtam — *mostanában annyi író lép fel képviselőjelöltnek, hogy eggyel több vagy kevesebb, az igazán nem számít.*

— *Van a nemzetgyűlésnek elég humoristája —* hangzik nőm ajkán a válasz, amibe viszont neki van igaza.

— *De mégis, hátha megválasztanak? Egy ilyen alkalmat nem szabad elszalasztani. Képzelted, micsoda hangos derültséget fogok majd kelteni a parlament ülésén...*

— *Egy ilyen savanyu kreaturát, mint amilyen te vagy, észre se vesznek. Ugyan kérlek, verd ki a fejedből... Hát fel tudod te venni a versenyt azzal a Kun Pével, vagy avval a Héjjas Ivánnal? És egyáltalán értesz te a görombaságokhoz?*

— *Csakugyan, ehhez nem értek...*

— *Hát akkor mit akarsz?*

— *Valóban, legokosabb, ha visszalépek. Magam is belátom, nincs semmi parlamentáris készségem.*

E vita után, ahogyan a parlamenti gyórsírók jelezni szokták, szünet következett.

Szünet után feleségem emelkedett szóra és feltárva saját egyéniségének sokoldalúságát, részletezte azokat az erényeket, amelyek képessé teszik őt a képviselőjelöltségre. Őt évi házaseletünk

néhány viharos emlékét is felidézte, amelyből kitűnt, hogy nálánál nagyobb szájhósti, félelmetesebb közbeszólót keresve sem lehetne találni.

— *Éljen! —* kiáltottam őszinte elragadtatással.

— *Hiszen ha én egyszer kinyitom a számat...*

— *De igérd meg, hogy aztán a parlamentben szóvá teszed a humoristák sanyaru helyzetét. Eleget nyögtünk már a kormány alatt.*

— *Miféle kormány alatt?*

— *A papuscormány alatt —* válaszoltam volna, ha feleségem villámló tekintete belém nem fagyasztja a szót.

Szerencsémre az események úgy alakultak, hogy a feleségem is kénytelen volt visszalépni. Pedig egészen bizonyosra vette a győzelmét

— *Ugy-e, te csak rám szavaztál volna?*

— *Igen. Másodszor is... —* feleltem minden meggyőződés nélkül.

— *Másodszor is?*

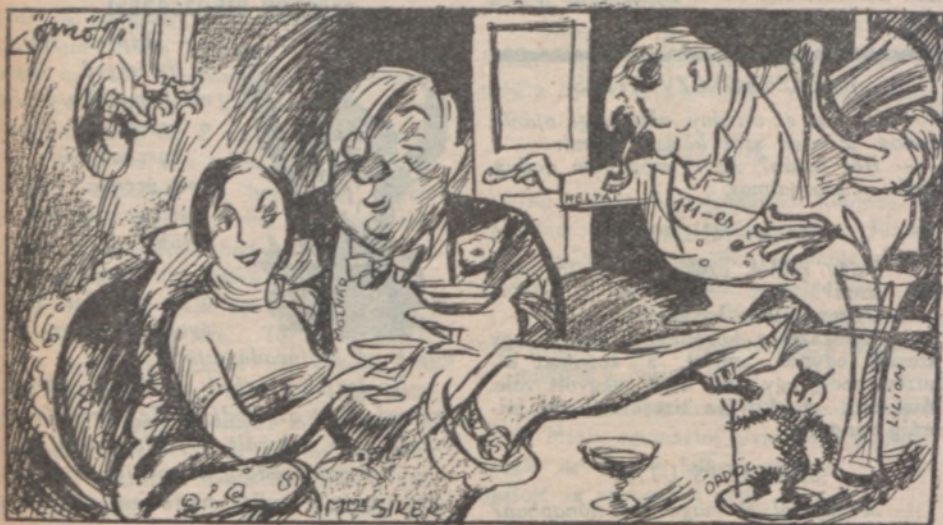
— *Tudniillik, mert egyszer már, sajnos, választottalak.*

Mint minden humoreszk, úgy ez is egy szabályos csattanóval ért véget. Jobb oldalról kaptam. Hja, így jár az ember, ha jobboldali politikára adja a fejét.

Szerkesztő ur igaz hive:

X. Y.

Párisi mulatóban

Mme Siker: Igaz, hogy jóvágásu ez a fu, de nem lennék egy igazi, ha ezt a kedves kövér urat futni hagynám,

Egy kis választási utmutató

Irta: MOLNÁR JENŐ

— Van-e szebb dolog annál, mint ha alkotmányos jogodat gyakorlod?

— Igen. Sokkal szebb, ha ezt a jogot másokkal gyakoroltatod, mert akkor napidíjat kapsz a pártszervezettől.

— Ha a feleségednek szavazati joga van, mit mondasz neki, kit válasszon?

— Semmitse mondsz, mert ő már — sajnos — régen választott, mikor téged vett el férjül.

— Titkos kerületben mit irsz a szavazólapra?

— Semmi esetre sem azt, amire a szavazófülkében gondolsz és amit rá szeretnél írni, mert súlyos becsületsértés miatt meg fognak büntetni.

— Nyílt kerületben ellenzékire szavazol-e?

— Ha Bethlen parancsolja, még az ördöggel is szövetkezel, de ez esetben ki kötheled, hogy csendőrszuronnal kényszerítsenek az ellenzéki jelölt támogatására, mert igaz magyar ember csak az erőszaknak enged.

— Örülsz-e neki, hogy Budapesten titkosan szavazhatsz?

— Ahogy mi ismerünk, drága polgártárs, erre azt feleled: „A fenét örülsz! Ki hiszi el majd nekem, ha azt mondom a választás után, hogy a győztesre szavaztam?”

— Tudod-e, hogy másra is szavazhatsz titokban, mint akit nyíltan ajánlottál?

— Ezt egy becsületes magyar választópolgárnak nem kell külön magyarázni.

— Mért nevezik a képviselőjelöltek az ő választóikat küzdő katonáknak, névtelen félisteneknek?

— Mert választás előtt félistenek az ő szemükben, választás után pedig még csak a nevüket sem tudják.

— Mi a nyílt választás legfőbb előnye Magyarországon?

— Az, hogy egyhangú és így a megválasztott képviselő senkire sem neheztel.

— Vajjon mit csinál egy okos családapa, akinek három nagykorú fia van és kettő közülük ellenzéki, egy pedig kormánypárti?

— Az okos családapa ilyen esetben a kormánypártra szavaz, hogy a két ellenzéki szavazatot közömbösítse. Erre a két ellenzéki fiu dühösen azt mondja: hiszen akkor nincs értelme, hogy szavazzunk! Ezek után pedig az okos apa és a kormánypárti fia nyugodtan elmennek szavazni a kormánypártra.

— Érdemes-e izgulni a politika miatt, mikor őt esztendőben csak egyszer kérdezik meg az embert, hogy mit akar?

— Erre csak hasonlattal lehet felelni. A nő csak egyszer kérdezi meg, hogy el akarod-e venni és te egész életedben izgulsz — más nők miatt. Tehát: a politika mégis türhetőbb.

— Kinek lehet inkább hinni: kor-

mánypárti vagy ellenzéki jelöltnek?

— Hát a szerelemben attól függ, hogy megcsal-e a nő, hogy szöke-e vagy barna?

— Miért akarják a kunszentmiklósiak az amnesziás Héjjas Ivánt képviselőnek választani?

— Nyilván azért, hogy a parlamentben egy kissz Irantzia befolyás is érvényesüljön.

— Mi a neve annak a hazafiságnak, amely éjjeli mulatóhelyeken kortes-bortányokban nyilvánul?

— „Lokál”-patriotizmus.

— Ha két egységpárti lép fel egy kerületben, melyiket támogatod?

— Azt, amelyikről jobb referenciát kapsz a helyi takarékpénztártól.

— Mit csinálsz, ha terrorizálni akarnak?

— Nemes felháborodással tiltakozol ellene, hogy a dicsőmultu alkotmányos vesztegetést ilyen potya módon játszák ki.

— Önérzetes polgár szögre akasztja-e az elvét?

— Föltétlenül, mert ezért nem büntetik, különben a képviselőjelöltet akasztaná szögre.

LENDVAI-LEHNER DALA

Senki vagyok, senki lettem újra,
Káromkodok, kiskocsmákat bujva.

Hír, dicsőség, — a farsang hogy lejár! —
Csodabogár, hosszú csodabogár...

ISTEN BÜNTETÉSE

Két utas elhagyja a gyorsvonat étkezőkocsiját és ez a rövid párbeszéd folyik le közöttük:

— Mit szólsz? Milyen drágán számítanak ezek mindent! Hogy az Isten büntesse meg őket!

— Máris megbüntette. Nézz ide! — felel a másik és a zsebéből két ezüstkanalat huz ki.

A MÉLY GYASZ

Lili: Elhatároztam, hogy még egy évig gyászolom az uramat.

Mici: Annnyira szeretted?

Lili: Annnyira jól áll nekem a fekete.

FŐVÁROSI OPERETTSZÍNHÁZ

Minden este 9 órakor
Páris legnagyobb bohózsikere:

**Uraim,
csak egymásután!**

Rátkai Márton, Kabos Gyula,
Sarkadi Aladár, Fejes Teri, Lázár Mária,
Gózon Gyula, Bérczi Ernő

Helyárak 15—20 ezer koronáig

Kedves Borsszem Jankó!

Azzal csufolják az abonyiakat, hogy ott születik a legtöbb tarka bornyu. Se szenteltvíz, se korcsmai késeles nem szedi ezt le rőlük. Egy vidéki kereskedő utazott át az abonyi állomáson és hogy mondjon valamit, leszólt az ott várakozó kofékhoz:

— Születék még sok tarka bornyu Abonyban? Az egyik kofa így replikázott:

— Mióta az ur nem jár mifelénk, bizony egy se születik.

SPORT ÉS POLITIKA

— Hallottad? A Munkás Testedző Egyesület turista versenyén Kéthly Lajos, Kéthly Anna öccse jött be elsőnek.

— Kíváncsi vagyok, hányadiknak jön be a nővére.

MUCSAI NYILTÉR

Az alábbi sorok közlésére kérték bennünket:

Kedves Borsszem Jankó! Tudomásomra jutott, hogy a budapesti északi kerületben a fajkeresztény Ernszt-párt listáján dr. Selig Árpád neve, mint képviselőjelölt szerepel. A mucsai orth. zsidó hitközség nyomatékos figyelmeztetése folytán kénytelen vagyok megállapítani, hogy nevezett urral nem vagyok azonos. Kiváló tisztelettel dr. Selig Árpád, a Selig és Szróle cég baltája.

A kaposvári cirkuszban

Sándor Pál: Nem kell drukkolni, fizselt publikum, — ha leesik, úgyis idepottyan.

VÁLASZTASI FOGAS

— Miért vitte el magával ez a Papucs képviselőjelölt a feleségét is agítálni?

— Mert ha az asszony beszélni kezd, őt ellenjelölt se jut szóhoz.

PROGRAMBESZÉD

Tisztelt választópolgárok! Ugyebár, azért gyűltünk mi most itt össze, hogy odadörögjük az ellenjelöltnek és az őt támogató pártnak, hogy... (itt az ügyeletes rendőrtiszt nem engedélyezett egy szót)... rájuk. Hiába akarják, hogy az ő pártjuk talpát nyalják. Mi keményen azt vágjuk a szemükbe, hogy ahelyett hogy mi nyalnánk az ő talpukat, ők... (Itt az ügyeletes rendőrtiszt nem engedélyezte a mondat befejezését.) Nem tűrhetjük tovább, hogy lábbal tiporják a mi jogainkat, hogy lépten-nyomon bele rugjanak a... (Itt az ügyeletes rendőrtiszt stb.)... mert, ha csak rugni kell, mi is itt vagyunk és úgy... (Itt az ügy. rend. stb.) rugjuk... (Itt az ü. r. stb.)... hogy attól koldulnak. És ha kell, ne rettenjünk vissza attól sem, hogy fondorlatos manipulációjukkal szemben egyszerűen a... (I. az ü. r. stb.)... mutassuk nekik és azt válaszoljuk röviden, velősen, magyarosan: ... (I. az ü. r. stb.)

A NÉPSZERŰ HONATYA

— Mondja csak, bátyám, kit kergettek ki maguk az előbb a faluból?

— Hát nem tudja az ur?... A követünk, akit tegnap választottunk meg egyhangú szavazással.

A ROSSZ BIZONYÍTVÁNY

Apá: No most már ne sirj Gyurika! Az a két ötös nem a világ. Majd kijavítod.

Gyurika (bögve): Már megpróbáltam, de nem lehet... Tintával van írva!

Sortűz

Vácon eldőrdült a fegyver,
S két magyar holt szemet mereszt.
Hígyjétek: az egész választás
Nem érte meg ezt.

A JÓSZIVU FŐNÖK

— Min töri a fejét, Weisz? — kérdezi a főnök a könyvelőjétől.

— Az adókimutatást akarom megfeleltetni és valami jó indokoláson töröm a fejem.

— Tudja mit? Majd leszállítom a fizetését.

CSALADI BOLDOGSÁG

— No Miklós, ha meghalok, tudom nem kapsz több olyan feleséget, amilyen én vagyok.

— De kérlek, édesem, ki mondta, hogy olyat kívánok?

MÉLTÁNYOS

— Borzasztó!... Rongyos százezer koronáért mennyit zaklat engem!

— Hát fizesse meg!
— Adjon hozzá még kilencszázezret, akkor legalább érdemes lesz fáradnia.

ÖREG KÖNYVEK

IRTA: MÓRA FERENC

A könyvtárigazgatói hivatal legkellēmesebb hivatal volna a világon, ha csak könyveket kellene benne igazgatni, de emberek nem kellene utba igazítani. Mert a könyvek szót fogadnak és ha a János meg az András meg a József haptákba állítják őket a polcokon, akkor állják a haptákat — némelyikük már negyvenöt esztendeje állja, anélkül, hogy azóta emberi kéz megzavarta volna a nyugal-mát. (Én ugyan a bibliotékával való összeházasodásom első tiz esztendejében minden könyvvel igyekeztem személyes ismeretséget kötni, — még akkor lehetett, mert csak hetvenezer körül járt az állag s nem volt képtelen vállalkozás mindnyájába belekukkantani, kibem mi lakik, — de hát én nem számítok. Magától érte-tődő dolog, hogy minden rendes szakács tudja a maga konyháján, hol tartózkodik a liszt, a só, a paprika, a bors, a szere-csendió és a gyömbér.)

A könyvekkel tehát könnyű bánni, ha-nem az emberekkel nehéz, különösen a könyves emberekkel. Nem az olvasókat értem, mert azokkal semmi bajom sincs, legföljebb, hogy azért szégyeljük magun-kaikat néha, mert már nem tudunk nekik helyet szolgálni. Hanem azok a nehéz emberek, akik valami „öreg könyvet” akarnak eladni a könyvtárnak. Különö-sen akkor nehéz emberek, ha asszonyok!

Az óvatosabb, az nem is hozza be mindjárt a könyvet, csak bejelenti.

— Borzasztó öreg könyv ez, nem is adnám el, mert még a szépapánk hagyta ránk, de tetszik tudni, ez a szanalás...
— Persze, persze, hát körülbelül meny-nyi idős?

— Az isten tudja azt kérem, olyan régi az, hogy Pozsonyt még akkor Pofon-nak hívták, mert mindenütt úgy van nyom-tatva. Azt mondják, tán még a könyv-nyomtatás előtti időből való.

— No, — mondom — ez nagyon érde-kes nyomtatvány lehet, amit még a könyv-nyomtatás előtt nyomtattak. Pláne ma-gyará. Hát csak tessék behozni, majd föltekintjük.

Miután a hölgy előkészít rá, hogy itt le kell venni a kalapot, mert a pesti mu-zeum már négy évvel ezelőtt másfélmillió koronát ígért a könyvért, másnap azután csakugyan behozza a nevezetes állatot. Be van csomagolva újságpapírba háromszo-rosan is, s míg bontogatja, nem minden büszkeség nélkül mondja, hogy nincs már ennek táblája se, olyan borzasztó régi könyv.

Hát ez a kisebb baj, nagyobb az, hogy címlapja sincs a nagy régiségétől. De azért pápaszem nélkül is megtudjuk mon-dani, hogy ez a *Svastics Ignác Magyarok históriája*, még pedig az 1805-ből való kiadás, amely, ha az eleje meg volna, meg a vége se hiányozna, testvérek között is megérne harmincezer koronát.

— Tessék? — riad rám a hölgy, mint a kígyócsipett.

— Azért mondom, nagyságos asszony, hogy „testvérek közt”, mert nekünk nem ér annyit se. Nekünk olyan példányunk van belőle, aminek eleje, hátulja is van.

— Akkor nem is olyan régi az, — mondja dacosan az urnó és igen mérgesen néz rám.

Nyilvánvalóan azt hiszi, hogy a régi könyveket valahogy úgy csinálják, hogy leszakítják a táblájukat és kitépnek be-lőlük egy-két levelet.

— Hát aztán, mit csináljak én most? — kérdi szigorúan.

Nem jó az, ha ketten haragszunk egy-szerre, ennélfogva mosolyogva tanácsolom neki, hogy legjobb lesz Svastics Ignácot Pestre vinni, mert ott négy év előtt adtak volna érle másfélmilliót, most bizonyára adnak ötöt. Az ilyen dolog, ahogy avul, úgy javul.

A könyv igen, de az urhölgy nem akar javulni. Egy hét múlva már megint itt van a romlásnak indult hajdan erős könyvvel, csak hogy most már nem én hoz-zám hozzá, hanem a könyvtáros urhoz viszi, aki még ifju ember, tehát nem lehet olyan kérges szívé, mint én. Szeretetre-méltóságban valóban nincs is hiány a könyvtáros urnál, ellenben ő a könyvet még jobban lecsökkenti, mert az értéke-lését úgy szövegezi meg, hogy kár azt ilyen szép nagy újságpapírba csomagolni. Ellenben az urhölgy abban a meggyőző-désben távozik, hogy itt nem értenek a könyvekhez, a segéd csak olyan számár, mint a princípális s egyformán lelketle-nül bánnak a szegény menekülttel, aki Svastics Ignácot önzetlen lelkesedéssel ajánlja föl a haza oltárára egy-két millió koronáért.

A könyves férfiak sem kerülnek annyi időbe, mint az asszonyok, csak hogy azok meg személyes sértést látnak benne, ha az ember megmondja nekik, hogy az 1830-as kiadásu Corpus Juris nem ér annyit, mint egy kétemeletes ház. A mult-kor majd lovagias ügyünk lett belőle, mikor egy magasrangú állami tisztvise-lőnek megmondtuk, hogy valami 1620-ból való Cicero kötete nem ér többet százezer koronánál, annyit is csak azért, mert a Lobkowitz hercegek egykoru exlibrise van beleragasztva.

— Szóval százezer koronával több?
— Minél? — nézem értelmetlenül.
— A harminc milliónál.
— Micsoda harminc milliónál?
— Amit a könyvem ér. 1620-ból való. Háromszáz éves. Minden száz év tizmillió korona. Nem?

Igen kellemetlenül lepte meg, hogy valóban „nem”. Próbálkoztam neki meg-magyarázni, hogy mi a régi könyv és mi a ritka könyv és hogy a kettő nem mindig jelenti ugyanazt és hogy az 1620-as Cicero könyvtárosi szemmel nézve, se nem régi, se nem ritka. Nem ért semmit a jó szán-dékom, úgy csóválta a fejét, mint aki tisztában van vele, hogy meg akarom csalni.

Épen az asztalomon feküdt egy nagy pesti antiquarius katalógusa. Nézzük no, hátha véletlenül benne van.

Benne is volt. Mutatom a nagytekin-tető urnak:

— Tessék. Cicero: De officiis. Medio-

lenum, 1620. Az ára kilencvenezer ko-rona.

A nagytekin-tető ur rámeredt a katalógusra, megnézte a címlapját, aztán gu-nyosan elmosolyodott.

— Hja úgy! Most már értem. Az is zsidó.

Hát így lett volna a lovagias ügy, ha én sértődős ember volnék. De csak visz-szamosolyogtam Ciceró árulójára.

— Tévedni tetszik. Én rosszabb vagyok a zsidónál is. Írásban, sőt nyomtatásban is bizonyíthatom.

Elhítte bizonyítás nélkül is s így elma-radt a lovagias ügy.

ELŐZETES ZOKVERS

*Jajjjaj, hogy fogok én rini,
Ha nem jön be a Pallavicini.
Jajjjajajj, hogy fogok én bögni,
Ha nem jön be Pekárból egy rófní.
Jajjjajajaj, nem tudok a ténnyel
Összeszokni, hogy bukott a Lehner.
Hány zsidót főznek majd zsírba ki,
Ha nem jön be az a Zsirkay.
Vagy ha mint az ebadó a hóbul:
A t. Házból Eckhardt ur kilódul.
Tönkre azért mégse leszünk menve:
Ök nem jönnek, s mi megyünk mennybe.*

Plakátok, ha átragasztják

Fajvédők!

Gömbös Gyula azt izente, hogy . . .

Rothenstein Mór

legyen a jelöltünk!

Fordítható köpönyegek

kizárólag . . .

Friedrich István

politikájában valódiak.

Választópolgárnők!

Nem használ nektek semmi, csak . . .

**Az Egyke-féle gummi-
harisnya védi a lábformákat**

Irtószér,

biztos hatású . . .

Bethlen István

kipróbált alkotmányos fegyvere .

„Nagyon szép a menyasszony“

Írta: KÜN ANDOR

Régi vicc, hogy amikor a legényt bemutatatták a lánynak, az halkán odasugta a házasságközvetítőnek, hogy baj van, mert nagyon szép a menyasszony. Kévésbé szép menyasszony ugyanis több hozományt, nagyon szép menyasszony pedig kicsi hozományt szokott jelenteni. Ezt mondta Kossuth Ferenc is, amikor 1905-ben igen sok függetlenségi jutott be, úgy hogy az a veszedelem fenyegette a pártot, hogy át kell vennie a kormányzást, már pedig mivel bizonyos volt, hogy a programot nem tudja megvalósítani, ez egyben a párt bukását is jelentette. Kossuth akkor kapacitálni kezdte az ingadozókat, lépjenek be az Andrassy-pártba, hogy — ne legyen olyan nagyon szép a menyasszony. A derék függetlenségi férfiak azonban fölnevettek erre:

— Majd bolondok leszünk otthagyni a többséget! *Ha már nősül az ember, inkább házasodik be a gazdag portára, mint a szegényre.*

Amikor még javában dult a kisgazdavidág és minden pesti stréber csizmát viselt meg árvalányhajás kalapot, történt, hogy egy kerület deputációja állított be nagyatyádi Szabó Istvánhoz:

— *Két jelöltet kérünk a párttól, mert csak egy jelöltünk van. Már pedig a választás: válogatás, hogy válogassunk hát egyből?*

Úgy beszélük, Bethlen István is füt-fát ígér — ellenzéki jelölteknek, mert nagyon szép a menyasszony és az még sem lehetséges, hogy az egész parlament kormánypárti legyen. Az a hire, hogy a párt egyik vagy másik frakcióját ki is fogja nevezni ellenzéknek és kirendeli őket a másik oldalra, mint ahogy egy-egyazon hadseregnek a különböző hadtesteit szokták kinevezni ellenségnek hadgyakorlaton.

Ha titkos lett volna a választás mindenütt, akkor bezzeg nem lenne ilyen szép a menyasszony! — sóhajtozik az ellenzék. De hát, azt mondják, a titkoságra még nem elég érett a magyar nép

Benedek Jánosnak volt erre egy mondanása:

— Ej, ej atyámfiai, hogy mondhatják azt, hogy a nép még nem érett a választójogra? Ha minden nagykoru ember elég érett arra, hogy hitvestársat válasszon, hogyne lenne elég érett arra is, hogy képviselőt válasszon? *Hiszen a hitvestársas mandátuma egész életre szól, a képviselőé meg csak öt esztendőre.*

Eötvös Károlyt, amikor halála előtt tellépett Szegeden, nagyon szorongatták a fiatal munkások, hogy beszéljen a választójogról.

— Én a hus áráról, meg a liszt áráról beszélek, — vágta ki magát a vajda — mert ezzel minden nap él az ember, — a választójoggal pedig csak minden öt évben egyszer. Lisztre, meg husra van maguknak szükségük, a választójogra pedig csak nekünk, jelölteknek, mert az nem maguknak, hanem nekünk ad kenyeret. Mit akarnak hát a választójoggal?

Ezt a kérdést mégis csak az öreg Zámolyi oldotta meg a legokosabban, aki Kőbölkuton annak idején kiállott a piacra s a következő programbeszédet tartotta:

— *Tisztelt polgártársaim! Mit akartok: beszédet vagy bort? Mert, ha beszédet akartok, akkor nem kaptok bort, ha pedig bort akartok, akkor nem kaptok beszédet.*

A kítőnő kőbölkútiak természetesen bort akartak és meg is választották nagy többséggel az öreg Zámolyit.

A petrozsényiek még bölcsebben oldották meg ezt a kérdést. Rosenberg Ignác lépett fel ott 1910-ben munkapárti programmal. Rosenberget nem valami melegen fogadták a községekben, de Petrozsényban, amikor a főkortese oláhu tol-mácsolta az ő magyar beszédét, igen nagy volt a lelkesedés.

— Miért tetszett most olyan veszettül ez a beszéd? — kérdezte Rosenberg a főkortest-tolmácsától.

— Mert úgy fordítottam oláhra, — felelte az — hogy a nagyságos ur kiegyezett a választóival ötven százalékra. Azt az ajánlatot tette a nagyságos ur, hogy nem köteles az egész ciklusra vállalni a képviselőséget, de a választóit se kötelezze öt évre ez a választás, hanem ha nem tetszik a dolog, a nagyságos ur is felmondhassa két hétre a képviselőséget a petrozsényieknek és azok is felmondhassanak a nagyságos urnak két hétre. Ez tetszett nekik olyan nagyon.

Talán jó lenne ezt a kéthetes felmondást most is alkalmazni, ha már ilyen ellenzéktelen lesz a parlament, mert hiába, a parlament ellenzék nélkül olyan, mint a kenyér élesztő nélkül. A tulsok élvezhetetlenné teszi a kenyeret, de vajjon megehető-e az a kenyér, amelyikben alig van élesztő?

MUERTO

— *Miből következeti uraságod, hogy ez a kép valami régi mester műve?*

— *Látja ott a kép közepén azt a darab sültet? Nos, ekkora adagot már régóta nem látunk.*

JUTALOM

— Mit ad nekem, Grün bácsi, ha férjet szerzek a lányának?

— Odaadom magának a másik lányomat.

VEGYTANI VIZSGÁN

— Mit jelent ez a képlet: C kettő H hat N kettő O négy?

— Ez a képlet... Tanár ur kérem... a nyelvemen van!...

— Az istenért, akkor köpje ki hamar és szaladjon máris a mentőhöz, mert ez a strichnint jelenti.

VAN FÜLE!

— Nézze csak, Bedő, máma este kvar-tett lesz nálunk, de a negyedik, a Gedő, beteg. Nem tudna egy muzikális embert?

— De igen. A Redőt.

— És milyen hangszert játszik?

— Semmilyen, nagyságos asszony.

— Akkor mért mondja, hogy muzikális?

— Mert ha ez a kvartett játszik, mindjárt elszalad.

A TÖRZSVENDÉG

— *Pincér, mondja meg a gazdájának, hogy ha a kávé holnap is olyan rossz lesz, mint most, akkor ma voltam itt utoljára.*

**Tartalmas,
érdekes, nivós a**

MAGYARHIRLAP

Ára: 1000 kor.

Főmunkatársak:

Felek Gyéza dr. és Móra Ferenc

Felelős szerkesztő:

Roóz Rezső

**Azokat az előfizetőket,
akiknek előfizetése 1926.
végén lejár, kérjük, újit-
sak meg azt mielőbb, ne-
hogy a lap küldésében
fennakadás álljon be.**

Tarjagoss Illés pohárköszöntője Bethlen Istvánra

— Uram, urram, nagyméltósága és nagyhatalmu Bethlen István gróf miniszterelnök urrram, úgyis mint a híres magyar alkotmányosság hőhéhér palástjában tündöklő vezére a keresztény-keresztény-agrár - merkantil-hisgazda-plutokrata-konzervo - liberal - bankokrata - kiskereskedő-gyáros-hisiparos-fajvédő-filoszemita egységes pártnak, szóllok az Urhoz!

Mint egykor Brennus a kardját dobta a mérlegbe, hogy a maga javára billentse a szerencsét, úgy dobtad TE egyfelől a Klebelsberg numerus claususát, másfelől a debreceni orthodox főrabbi pájlesztését a választások mérlegébe, hogy irmagja vesszen minden ellenzékinék. TE vagy azon bölcs férfiu, aki Gaál Endre patikájában összekeverted a Viczián-kivonatot a Szerényi-féle libazsirrall, hogy szent egységbe kögítsd ezt az átkosan széthúzó nemzetet, amelynek TE még a Primo Riveránál is primább Riverája vagy. Katólikus szívem teljes hevével árasztalak el, ámbátor kálvinista vagy, de két őrangyal áll oldaladon: Kúnó és Kuna, kik is nem felejtik el soha, hogy valorizálatlan kortesszolgálataimat moziengedéllyel és forgalmiadó-főellenőri ki-nevezéssel még módodban leend meghálálni nekem.

Mit mondjak NEKED a sorozatos diadalok ünnepén? Az ellenzéki szorosban minden csöndes, sőt szoros és az egész ország lábaidnál hever. Mivel érted el ezt a fenemenális győzelmet? Vannak, akik azt mondják: az ilyesmí TENALAD már a szokás hatalma. Én pedig azt mondom: a hatalom szokása. Tartsa meg

Hadúr ezen szokásodat, megtoldva azzal, hogy nekem kamatmentes építkezési kölcsönt kiutaltatni ne terheltesd. Hadú, említettem, nem törődve Klebelsberg vilámaival, aki is Koppány pogány leszarmazottjának fog bélyegezni engem, de én azt dörgöm oda neki: lehet, hogy én pogány vagyok, de azért ő még nem Szent István!

— De most ROLAD van szó. Mivel-hogy pedig egészséges parlament nem képzelhető el ellenzék nélkül, kérlek, nevezd ki engem, ellenzéknek, mely szerepre dupla képviselői fizetéssel hajlandó vagyok, mert honom szolgálatában nem riadok vissza a leghálátlanabb szolgálattól sem. Ezen reményben mondom: élteszen az Uristen mint miniszterelnököt a tiszakálmáni korhatárig! Éhéhéljen!

Molnár Ferenc

új darabja

Játék a kastélyban

Hegedüs
Titkos
Törzs
Vágó
Z Molnár
Tarnay
Dénes

Magyar Színház

Képrejtvény

— A hét legravaszabb rébusza —

Megfejtése: a *Borsszem Jankó* január 2-iki számában.

A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A *Borsszem Jankó* december 5-iki számában megjelent rébusz megfejtését karácsonyi számunkban közöljük.

A Borsszem Jankó üzenetei

A *Borsszem Jankó* jelen számát csü-törtökön, december 9-én zártuk le. — Kéziratok kizárólag a főszerkesztőnek (Budapest, VI. Mozsár-u. 9.) küldendők. — Kéziratokat és rajzokat nem őrzünk meg.

G—s Gy—a. Diktatura?... Az se rossz, ha például Herczeg Ferenc vagy Molnár Ferenc diktál és ön jegyzi. — E—t T—r. Erőszak? Ne mondja Erről jut eszünkbe az a régi példázat a hóhér-ról, akit akasztanak. — L—ss J—i. Elhegedülték a nótáját? — I. a: Egyáltalán nem nekünk valók. Mindakettő véresen komoly. — Vidéki. Bizony igaz a van. Nagyon győnge legényeket léptettek föl a polgári ellenzéki pártok. A sok nagytehetségű tudós, író, művész, közgazda, publicista közül, akikre az egész nemzet büszkén tekint fel, alig egy-kettőt látunk. Ilyen garnitúrával még egy Kosuth Lajos se győzhetett volna. — Debr. Ezuttal nem vált be. — K—r. A magunk részéről minden megtörténik. Az új könyvből néhány példányt kérnénk a B. J. munkatársai részére. — St. Téved. Az „Uraim, csak egymás után” úgy beütött a Faludi Sándor vacsorautáni színházában, hogy a pénztár előtt szorongó sokaságban is szállóige lett már: Uraim, csak egymás után! — Cegléd. A négy évi alvás után ez volt az igazi ébredés. — Kunszentmiklós. Suhog a szél Izsák felől?... — Bukarest. Merre fordul most a hivatalos külpolitika: halblinks vagy — Albrecht? — Politika. Azt halljuk, hogy Eckhardt ezután békén hagyja. Gratulálunk. — Dr. Sz. A. Szívesen eleget tennék a jogosult kérdésnek, de a kézirat egy kis hurcolkodás közben elkallódott. Talán valami friss ötlettel pótolná. — Több levélről a jövő számban.

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre	240.000 K
Félévre	125.000 „
Negyedévre	65.000 „

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNAR JENO

Művészeti főmunkatárs:

GASPAR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: MOLNAR EMIL

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VI., Mozsár ucca 9. (Telefon: T. 33—24.)

Viktória nyomda, Magyar-u. 52.

Felelős tulajdonos: Goldstein József.

Zálogcédulákat

kiváltak. Ékszereket, briliánsokat bárkinél drágábban vesz

Székely Emil Budapest, Király-utca 51
Teréz-templommal szemben. Telefon
J. 105—35.

KIRÁLY SZÍNHÁZ

Minden nap **CHOPIN** 3 felvonásos operett

A legragyóbb zene, kedves, mulatságos darab, elsőrangú szereplők

A váci zarándok

Andrássy Gyula gróf: Hú, de fáradt vagyok... Talán még az UFA-ba és könnyebb helyet kapl A SZENT HEGY-bez, mint ide feljutni a szent hegyre.

Hogy csinál majd Bethlen ellenzéket

Sokaknak gondot okoz: honnét veszi ez a góbészü Bethlen István az ellenzéket? Seiffensteiner Salamon, lapunk barátja — mint rendesen — most is egy anekdotán keresztül kívánja megvilágítani a helyzetet. Hadd mondjuk el, ezuttal zsargonmentesen.

Békeidőben történt. A főhercegi rangban levő hadtestparancsnok tiszteletére szerenádot akart rendezni az ...i ezred parancsnoka. Megparancsolta hát a katonakarmesternek, hogy tanítson be egy üdvözlő énekkórust. A karmester teljes egy hétig vesződött a bakákkal, de semmiféle eredményre nem jutott. A nyolcadik napon letörtén jelentette:

— Ezredes ur, kérem alássan, nem tudom összeállítani a legénységből a vegyes kórust.

— Aztán miért nem? — pattogott mérgesen az ezredes.

— Mert nincs megfelelő számú tenorista.

— Micsoda beszéd az! — robbant ki a nagy ur. — Majd én megmutatom.

És nyomban kiadta a parancsot, hogy sorakoztassák fel az egyik század legény-

ségét a kaszárnya udvarán. Mikor ez megtörtént, odalépett a front elé és vezényelni kezdett:

— *Erstes Glied: Tenorist, zweites Glied: Baritonist! Abtreten!*

Aztán meglegedett arccal fordult a karmester felé:

— *Na lássa!*

Hogy nincs ellenzék?... Hogy nem lesz nagyhangú szélső balpárti vagy szélső jobbpárti tenorista? Micsoda beszéd ez! Majd szépen felsorakoztassa Bethlen a Bethlen-udvaron az egységspárti legénységet és így kommandíroz:

— *Jobbszárny: fajvédők, balszárny: liberálisok! Abtreten! (mj.)*

ESTI UJSÁG

A magyar sajtó szenzációja

Megjelenik:

MINDEN DÉLBE

Ára 1000 korona

Schenk I. karriérje

3 jelentésben

Schenk I. János pártönkivüli programmal lépett föl az alsófeledi kerületben. A polgárság óriási lelkesedéssel fogadta a kitünő fiatal államféruat. Egyhangu megválasztása több mint bizonyos.

Schenk I. János befejezte körutját az alsófeledi kerületben. Névtelen ellenjelöltje, Niem Andor hihetetlen terrort fejt ki, de a választók többsége lelkesen kitart a nagynevű politikus mellett.

Schenk I. János ma visszalépett az alsófeledi jelöltségtől, mert egyetlen ajánlót sem kapott. Niem Andort egyhangulag megválasztották.

GYASZVERSIKE

Ölts gyászt, oh Hunnia,
Ugy elül, mint hátul:
Eckhard visszavonul
A politikáful.

BUKAS UTAN

Andrássy: Szerencse a szerencsétlenségben, hogy nem az én plurális választójogom alapján szavaztak, mert akkor Szabóky háromszor annyi voksot kapott volna.

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ:

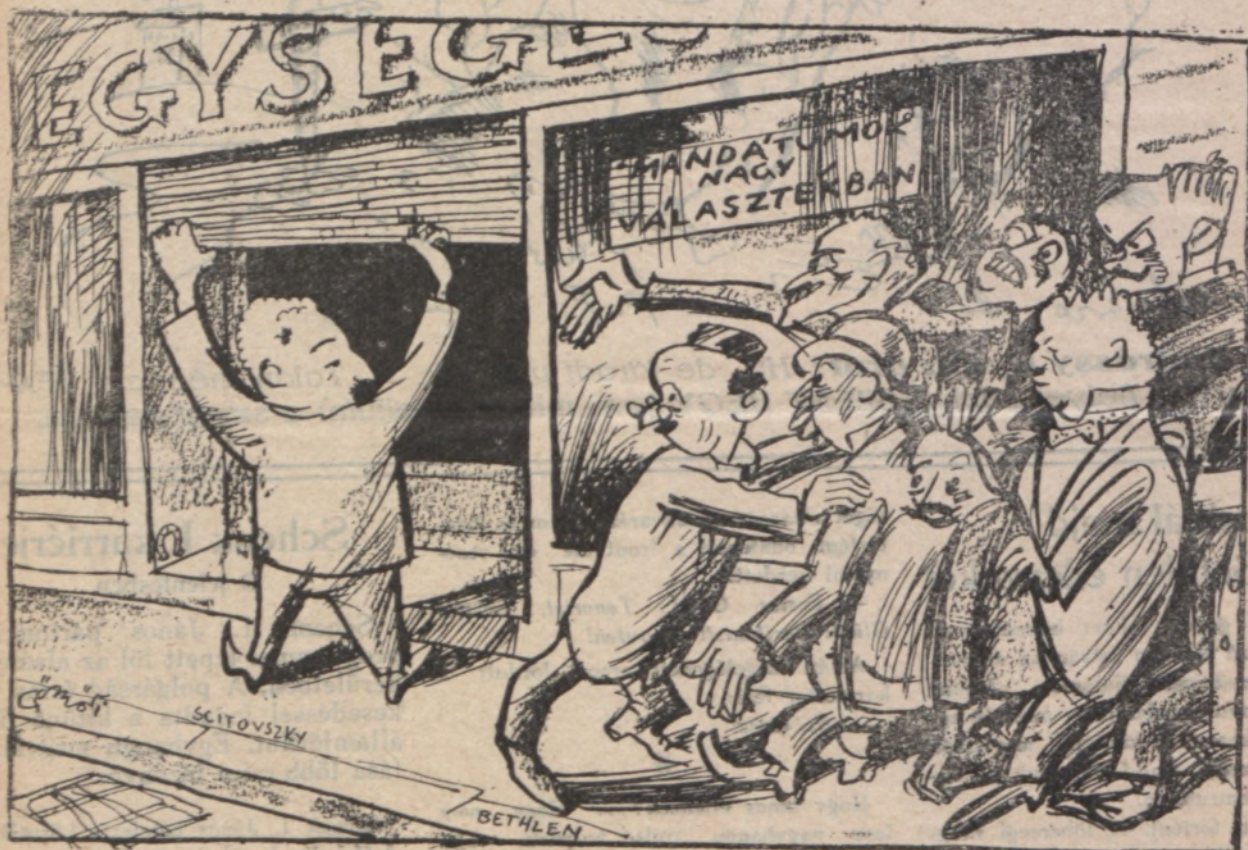
MOLNÁR JENŐ

Budapest, 1926. december 12.

27. (3041 szám)

Ötvenkilencedik évfolyam

Ha jól megy az üzlet...

Bethlen (Scitovszkyhoz): Húzd le gyorsan azt a rolót, mert széjjel-
fordják az üzletet.

Megalakult a B. K. P.

Az alábbi sorok közlésére kértek fel bennünket:

Az a minden eckhardti és héjjasi mértéket arculcsapó terror, amely az egyhangú és több ezer lönyi többségű választásokban tetőfokát érte el, a nemzet alulirott legértékesebb entellektüeljeit zárta ki a törvényhozásból. De Bethlen csalódik, ha azt hiszi, hogy megszabadította magasztos munkánktól a parlamentet. Ezennel megalakítjuk a Bukott Kép-

viselők Pártját. A képviselőházat nem ismerjük el törvényesnek, hanem ellenképviselőházat nyitunk, amely esténként felváltva egy-egy budai kocsmában tartja zülléseit. Biztosíthatjuk róla kedves hveinket és magát a kormányt is, hogy legalább olyan nivót tartunk ellenparlamentünkben, mint amilyen színvonalra emeltük a multban a nemzetgyűlést.

*Eckhardt Tibor
Lendvai-Lehner I.
Ulain Ferenc
Zsirkay János*

SALGÓTARJAN, DOROG, TATA

— Mért fordultak el a bányászok a szocialistáktól?

— Na hallod! Azoknál mindennapos dolog az aknamunka.

A VICCES PATRIARKA

Christea Miron volt karánsebesi püspök, jelenleg Románia pátriárkája, azt mondta egy magyar ujságírónak, hogy Romániáról csak a zsidók terjesztenek rémhireket. Eddig úgy tudtuk, hogy a jó pap holtig tanul. Most kiderült, hogy van olyan, aki holtig szajkózik. Miron, Miron, mi ronda az a politika!